

Bollettino n. 932

Gravi perdite dell'avversario in Tunisia

13 carri armati, cannoni e automezzi distrutti

Il Quartier Generale delle Forze Armate comunica in data di 13 dicembre il seguente bollettino n. 932:

Il nemico ha esercitato ieri forte pressione sul fronte cirenaico con attacchi di fanterie, appoggiati da carri armati ed artiglierie. Le nostre forze hanno contrastato. Abbiamo fatto alcuni prigionieri.

Nelle regioni desertiche del Sud Libico un nostro distaccamento sahariano, agendo contro un nucleo di camionette ne distruggeva alcune ed altre ne catturava.

In Tunisia l'avversario ha tentato di riconquistare le posizioni perdute nei giorni precedenti ma è stato ovunque respinto; un suo gruppo di combattimento è stato annientato. Risultano complessivamente persi o distrutti 13 carri armati, alcuni cannoni, numerosi automezzi.

Aerei germanici hanno battuto con successo concentramenti nemici incendiando cinque mezzi blindati ed una diecina di autocarri.

Al largo di Bona nostri aerosiluranti in ricognizione offensiva abbatterono un caccia britannico.

Dalle operazioni della giornata un apparecchio non è rientrato.

Nella tarda sera di ieri alcuni velivoli nemici hanno sganciato bombe e spezzoni nei dintorni di Palermo e Taormina; non sono segnalate vittime né danni.

Vojno poročilo št. 932

Hude nasprotnikove izgube v Tuniziji

Uničenih je bilo 13 oklepnikov, mnogo topov in motornih vozil

Italijansko uradno vojno poročilo št. 932 pravi:

Nasprotnik je izvedel večer pritisk na cirenajski fronti s pehotnimi napadi, ki so jih podpirali oklepniki in topništvo. Italijanske sile so izvedle protinapade. Zajele so nekaj ujetnikov.

V puščavskem pasu južno Libije je italijanski sabarski oddelek v nastopu proti skupini nasprotnih vozil, nekatere uničil, druge pa zaplenil.

V Tuniziji je skušal nasprotnik zopet osvojiti postojanke, ki jih je izgubil v prejšnjih dnevih, vendar je bil povsod zavrnjen. Neka njegova bojna skupina je bila uničena. Vsega je bilo zaplenjenih ali uničenih 13 oklepnikov, nekaj topov in številna motorna vozila.

Nemška letala so z uspehom bombardirala nasprotnikova zbirališča ter pri tem zažgala 5 oklepnikov in kakih deset motornih vozil.

Na morju pred Bono so italijanska torpedna letala na ofenzivnem poizvedovanju sestrelila eno angleško lovsko letalo.

Z operacij dneva se ni vrnilo eno letalo.

Včeraj pozno zvečer so nekatera sovražna letala metala rusline in zažigalne bombe v okolici Palermo in Taormine. Ni bilo ne žrtev ne škod.

Piloti, ki so se posebno odlikovali v večerajšnjih letalskih bojih nad Napolijem, so bili: poročnik Lanfreno Bashiera, poročnik Orazio Ferlini, mareskalo Anton Lo Schiavo in narednik Rafael Manóia.

Podmornica, o kateri je govora v današnjem uradnem vojnem poročilu, in ki je opravila sijajno delo v Sredozemskem morju, je pod poveljstvom poročnika Cesara Buldrinija.

Smrt generala jezuitskega reda, p. Ledochowskega

Rim, 14. dec. s. V generalni hiši jezuitskega reda je včeraj ob 18.45 umrl p. Vladimir Ledochowski, general jezuitskega reda. P. Ledochowski je bil rojen 7. oktobra 1866 v Loosdoru kot sin poljske plemenitaške družine. Na Dunaju je študiral gimnazijo, nato se je vpisal na pravno fakulteto. Čez eno leto se je odločil za duhovsko službo in vstopil v bogoslovje v Tarnovi, od koder je leta 1887. odšel na študije v »Germanicum« v Rimu. Ledochowski je bil plodovit znanstvenik in je mnogo pisal v jezuitsko kulturno revijo na Poljskem in bil tudi njen ravnatelj. Pozneje je bil imenovan za rektorja velikega kolegija v Grahovu, in sicer leta 1901. Takoj nato je bil imenovan tudi za provinciala v vsej Poljski. Po tem svojstvu je leta 1906. sodeloval na generalni seji jezuitskega reda v Rimu. Bil je tedaj star komaj 41 let, ko je postal svetovalec novega generala patra Wernza za slovanske pokrajine. Ko je leta 1914. jezuitski general umrl, je bil Ledochowski z veliko večino izvoljen za generala in na tem mestu ostal do svoje smrti. Iz Rima je vodil sodelovanje svojega reda odločno, razumno in budno. Posebno se je posvečal razvoju misijonstva v Aziji in Afriki. Po ureditvi in objavi novega kanoničnega prava je delal na tem, da bi se z novim pravom spravila v sklad tudi pravilo redov. Leta 1927. je bilo to delo urejeno. Leta 1928. je bil v Rimu nov generalni svet jezuitskega reda in je uredil vprašanje misijonarskega delovanja v duhu sv. Ignacija. Ko je prevzel generalstvo mesto reda, je Jezusova družba štela 16.946 članov v 27 provinc, danes pa je teh provinc že 50, članov pa je 27.000 v 1200 redovnih hišah. P. Ledochowski je sezidal tudi novo palačo kot sedež redovnega vodstva, prav tako tudi novo poslopje za gregorijansko univerzo.

Japonska voščila ob prvi obletnici napovedi vojne Združenim državam

Sile trojne zveze so trdno odločene, da se bodo bojevale do popolne zmage in za boljši red v svetu

Rim, 13. decembra. s. Ob prvi obletnici vojne napovedi Združenim državam po Italiji in Nemčiji, so japonski cesar, ministrski predsednik Tojo in zunanji minister Tani poslali Kralju in Cesarju, Duceju in grofu Ciano telebrzojavke:

»Njegovemu Veličanstvu Kralju in Cesarju, Rim. Na dan obletnice sklenitve trojnega sporazuma za nadaljevanje vojne proti Amareki in Angliji do popolne zmage, bi želel izraziti Vašemu Veličanstvu živo radost, ko vidim, da se naš cilj uresničuje korak za korakom, dalje svoje goreče želje za uspeh naših sil in hkrati svojo trdno odločnost storiti v sodelovanju z Vašim Veličanstvom vse za uresničenje novega svetovnega reda. — Hirohito.«

»Ekscelenca Benitu Mussoliniju, vodji vlade, Rim. — Na dan, ko se dopolnjuje prvo leto skupne japonsko-nemško-italijanske vojne, Vam izražam, Ekscelenca, najiskrenejša voščila ter se spominjam slavnih uspehov, ki so jih dosegli naši trije narodi, in velike poti, ki smo jo prehodili za ustvaritev novega reda. Medtem ko prepričanje, da bo zmaga Japonske, Nemčije in Italije zagotovila uresničenje novega svetovnega reda, polagoma prehaja v srca vseh ljudstev sveta, mi

je veliko veselje ugotoviti, da bojujejo naši trije narodi sedanjo vojno s čedalje tesnejšimi medsebojnimi stiki in s trdno odločnostjo, da dosežejo zmago. Ob začetku drugega leta naše skupne vojne Vam želim sporočiti svoje najboljše želje za Vaše osebno zdravje in zdravje italijanskega ljudstva, ki je trdno združeno pod modrim vodstvom Vaše Ekscelence. General Tojo, ministrski predsednik Japonske.«

»Ekscelenca Galeazzo Ciano, zunanji minister, Rim. — Ob priliki prve obletnice sporazuma med Japonsko, Nemčijo in Italijo za sodelovanje do konca vojne, želim izraziti Vaši Ekscelenci najiskrenejše želje, potrjujoč popoln prispevek našega tesnega sodelovanja v vojni naših treh narodov tako na Vzhodu, kakor na Zapadu, kakor tudi glede ustvaritve novega reda z gotovostjo, da glavni vojni uspehi, ki jih dosegajo vsi trije narodi, zagotavljajo zmago. Delim z Vaso Ekscelenco gotovost, da ne more nihče prevrniti položaja, ki smo ga mi trdno zgradili. Obnavljam ob tej priliki s svojo odločitvijo, da korakamo skupno proti ciljem trojnega sporazuma najiskrenejše želje za osebno zdravje Vaše Ekscelence in za dovršitev velikega započetega dela. — Masajuki Tani, minister zunanjih zadev Japonske.«

Berlin, 13. decembra s. Ob priliki obletnice, ko je Japonska stopila v vojno proti Združenim državam in Angliji, je japonski cesar poslal vodji nemškega rajha naslednjo telebrzojavko:

»Ob priliki obletnice podpisa trojne pogodbe za boj proti ameriškim Združenim državam in Angliji in do naše popolne zmage želim izraziti Vaši Ekscelenci živo radost, ki jo občutim ob uresničevanju naših ciljev v popolni skupnosti, kakor tudi izraziti najtoplejše želje za uspeh Vaše vojske, vrh tega pa še svojo trdno odločitev, da uporabim skupaj z Vami vse sile do ustvaritve novega reda na svetu.«

Japonski ministrski predsednik Tojo je poslal vodji nemškega rajha tole telebrzojavko:

»Dovoljujem si izraziti Vaši Ekscelenci svoje najboljše želje. Danes, ko vsa ljudstva s pravično mislijo priznavajo čedalje bolj, da novi boljši red sveta ni mogoč razen s popolno zmago naših treh narodov, želim znova izjaviti vsemu svetu, da imajo naši trije narodi trdno voljo in potrebno moč, da dosežejo skupaj to zmago.«

Nadaljnjo telebrzojavko je poslal japonski zunanji minister von Ribbentropu, nemškemu zunanjemu ministru.

Ogorčeni boji na odseku pri Tuapseju

Med Volgo in Donom, pri Rževu, Toropcu in Ilmenskem jezeru so bili sovjetski napadi odbiti — Letalski napadi na Tobruk in Bono

Hitlerjev glavni štab, 14. decembra. Nemško vrhovno poveljstvo je včeraj objavilo tole uradno vojno poročilo:

Nemška lovna divizija je pri Tuapseju odbila ves dan trajajoč napad Sovjetov po ogorčenih borbah od moza do moza.

Na odseku pri Tereku so Sovjeti napadli z močnimi silami, ki so jih podpirali oklepniki. Do zdaj je bilo uničenih 14 oklepnikov.

Krajevni napadi Sovjetov na odseku med Volgo in Donom so se izjalovili ob obrambi nemških in italijanskih čet. Madžarski napadalni oddelki so uničili na vzhodnem bregu Dona sovjetske bojne postojanke. Pripeljani so bili ujetniki in plen. Nemške, romunske, italijanske in madžarske letalske sile so posegale na težiščih borbe v bitko ter podprle oddelke kopne vojske. V letalskih bojih in po protiletalskih obrambi je bilo sestreljenih 37 sovjetskih letal. Sedem nemških letal pogrešajo.

Južno od Rževa so Sovjeti ponovili svoje poskuse za prodor. Vsi napadi so se zrušili. Znova je bilo sestreljenih ali uničenih 153 oklepnikov.

Tudi na odseku pri Toropcu in ob Ilmenskem jezeru so Sovjeti zaman napadali.

Na cirenajškem bojišču se je izjalovil močan angleški napad v močnem protisunku nemških oklepnih sil.

Pristanišče v Tobruku, motorizirane nasprotnice čete in neko letališče so bojna letala uspešno napadla.

Poskusi zaveznikov, da bi zopet osvojili v preteklih dnevih izgubljene postojanke v Tunisu, so bili zavrnjeni, neka bojna skupina uničena in pri tem zaplenjenih ali uničenih 13 oklepnikov.

Pristanišče v Boni je bilo ponovno bombardirano in tankaj zažgana 8000 tonska trgovska ladja.

Neka nemška podmornica je potopila pri Oranu z dvema torpednima zadetkoma angleški rušilec.

Angleški bombniki in loveci so napadli podnevi pod zaščito oblakov nekatere kraje v zapadni Franciji. Prebivalstvo je imelo izgube. Nasprotnik je izgubil 7 metal, med njimi dva štirimotorna bombnika.

Vedno hujše pomanjkanje živil v Sovjetski Rusiji

Zato Združene države dobavljajo tja le hrano, ne pa orožja

Buenos Aires, 14. dec. s. iz Washingtona poročajo, da je v zadnjem poročilu o zakonu glede posojanja in dajanja v najem Roosevelt podal nekaj značilnih izjav, ki se tičejo ameriških dobav Rusiji, ki so bile v zadnjem času skoraj izključno le hranila in živila. Če ne bi bilo teh dobav, je rekel Roosevelt, ki rusko ljudstvo umiralo od gladi. Nihče ne bi mogel podati lepšega pričevanja za obupen trenutni položaj v sovjetskem preskrbovalnem vprašanju. Očitno je bilo, da je bila po padcu Ukrajine, Kubana in naj-

rodovitnejših dolin Kavkaza zahodna Rusija oropana pokrajini, ki niso bile bogate le na surovinah, temveč tudi na kmetijskih pridelkih, zlasti pa na žitu. Sedaj pa dragoceno Rooseveltovo priznanje odkriva, da Sovjetska Rusija ne le da ne more pokriti potreb živil, temveč da se bo v neposredni bodočnosti znašla pred pravim pomanjkanjem, vrh tega pa ji grozi tesni obroči in naraščajoče nevarnosti za ameriške ladje, kajti italijanske in nemške podmornice potaplajo nasprotnikove ladje na vseh morjih.

Pismo zvestega bojovnika Duceju

»Kdor umre za domovino, ne umre nikoli«

Rim, 12. decembra. s. Duce je prejel po zvezi bojovniških fašijev iz Turina naslednje pismo, ki mu ga je poslal tuk pred smrtjo vojni prostovoljec in večkratni odlikovanec Enrico Remondini, ki je umrl na posledičnih ran, dobljenih v borbah proti slovenskim banditom:

»Duce! Ko boste prejeli to pismo, bom jaz že mrtev kot žrtev boja na polju časti v Vašim imenu, ki sem ga čuval v globini svoje duše. Služil sem stvari zvesto in goreče. Niti zlobnost ljudi niti obup nad nesrečami in niti krivice usode niso nikoli pogasili plamena fašistične zvestobe. V dobi mojega bojevanja sem skušal doseči samo nagrado za junaško akcijo in za globlje navdahnjenje, vredno ideala. Duce! Umiram siromašen, kakor so umirali vsi sveti v letih oboroženega upora, toda vendar sem srečen, da sem mogel živeti tako dolgo za pravično stvar. Kdor umre za domovino, ne umre nikoli. Duce! Storili ste Italijo veliko in naj tako ostane! Za zmagovito Italijo: Alala! Remondini.«

K pismu je oče pokojnega pripisal še naslednje vrstice: »Duce! Moj sin Enrico Remondini iz Triesta, ki je bil legionar in skvadrinist in je posvetil sebe vsega stvari revolucije in del svojega telesa za ustanovitev imperija, je padel v novi vojni, ki ste jo hoteli imeti, da bi dobila domovina ono mesto na svetu, ki ji gre. Preden je šel v to borbo, v kateri je pustil življenje, je napisal pismo za Vas in zapustil v njem svojo politično oporoko, ki Vam jo pošiljam, da boste videli, kako je Vaša beseda zapisana v srcih Vaših najzvestejših, ki jim je smrt le himna slave. Ponosen, da sem mogel dati domovini vse, kar sem imel najboljšega, in žalosten, da mi moja leta ne dopuščajo, da bi zavzel snovo mesto v tej borbi, ki mora privedi do zmage dovolite,

Duce, da Vam izrazim svoje najgloblje spoštovanje. Ponzio Remondini.«

Spori med De Gaulleom in Darlanom tudi v Siriji in Libanonu

Ankara, 14. dec. s. Nastopanje pristavev generala De Gaullea proti pristavev generala Darlana se pojavlja tudi v Siriji in Libanonu. Generalni delegat oboroženih sil generala De Gaullea je izdal ukaz, po katerem je treba Darlanu naklonjene Francoze šteti med ljudi sovražnih držav in jih je treba, kadar je to potrebno, takoj prijeti in jih internirati. Med obema strujama je že prišlo do več sporov. Tudi novice, ki prihajajo iz Perzije, označujejo položaj v temnih barvah. Upornost prebivalstva zaradi pomanjkanja kruha vedno narašča nazivlje krvavim protikrepom, ki so jih izvedle britanske čete. Oblasti so morale znova napolniti eklatišča živil in trgovine. Pri razdeljevanju je prišlo do prehudene navalne in policijske morala uporabi orožje ter streljati med množico. Po poročilih, ki so prispela, izražajo Sovjeti s podtalno agitacijo te neredne in skušajo prisiliti Anglijo, da bi poslala v Perzijo še nove oddelke čet, da bi s tem morali ustvariti čim večjo in številnejšo rezervno vojsko v teh pokrajinah.

V Irnu je prispela skupina španskih dečkov, ki so jih bili boljševiki med državljansko vojno odvedli, pa so jih sedaj zavezniki na vzhodnem bojišču osvobodili. Pri sprejemu dečkov so bili navzoči predstavniki španskih oblasti in župani mest, od koder so bili dečki odpeljani.

Sestanek medministrskega odbora pod predsedstvom Duceja

Rim, 14. decembra. s. Pod Ducejevim predsedstvom se je v soboto v Beneški palači zbral medministrski odbor za vzporeditev in preskrbo, za razdelitev in cene. Sestanek se je zaključil ob 19.30, nadaljeval se bo pa danes od 14 do 17.

Podtajnik stranke Barberini je obiskal Napoli

Napoli, 14. decembra. s. Podtajnik stranke Barberini je nenapovedan prispel v Napoli v spremstvu zveznega tajnika in je pregledal kraje, ki so bili ob priliki sovražniškega letalskega napada najbolj prizadeti in se zanimal posebno za družine, ki so bile hudo prizadete ter jim prinesel besede sočutja in tolažbe. Nato se je zanimal za delo, ki ga je napolitanski fašijo izvedel v korist prizadetih, potem pa pregledal krajevni skupini, ki sta zaplenili z deli. Nato je imel sestanek s fašističnimi funkcionarji v Fašističnem domu. Najprej je govoril zvezni tajnik, ki ga je prosil, naj izrazi tajniku stranke željo, da bi bil Duceju tolažac zvestobe, visokega duha in odločnosti napolitanskih črnih strajc. Podtajnik Barberini je prinesel pozdrav stranke napolitanskemu fašizmu in izrekel pohvalo za dosedaj storjeno delo na vseh odsekih, zlasti pa na področju, ki je danes najbolj pereče. Podal je nato tudi potrebna navodila. Sestanek se je začel in zaključil z vročimi pozdravi Kralju in Duceju.

Vesti 14. decembra

V Hannoveru je pred 5000 zastopniki narodno-socialistične stranke govoril nemški propagandni minister dr. Goebbels. Govornik je razlagal trenutni politični in vojaški položaj in poudaril, da je nemško ljudstvo trdno in poslušno zbrano okrog Hitlerja in je pripravljeno prenesti vse trdote, katere bi usoda od njega še zahtevala, da doseže zmago.

Vojašnica v portugalskem mestu Sv. Ivan iz Tarranove se je v soboto nenadoma vnela. Od 500 vojakov, ki so v njej bivali, jih je bilo 94 mrtvih in veliko število ranjenih. Računajo pa, da je požar zahteval še mnogo večje število žrtev.

Odlikovanje hrastovega lista k železnemu križcu je Hitler podelil generalu Munosu, poveljniku španske Sinje divizije, katere se bojuje proti Sovjetom.

Tudi v mnogih indijskih krajih hudo primanjkuje živil. Zaradi tega se nezadovoljstvo med ljudstvom vedno bolj širi in pojavljajo se vedno novi spopadi s policijo.

Množe se spopadi med zavezniškimi oblastmi in prebivalstvom v Perziji. Do neredov je prišlo v Teheranu. Razvili so se v pravo poulično bitko. Perzijska vlada nima moči, da bi naredila red, kajti živilske zaloge so zasedli Angličani, po drugi strani pa angleške čete ostro nastopajo z domačim prebivalstvom.

Hud vihar je razsajal ob španski obali in povzročil poplavo obrežja pri Ferrol del Caudillo. Več cest in obrežnih železnic je bilo preplavljenih. Tudi telefonske zveze so bile delj časa pretrgane. Menijo, da je več ribičev, ki so bili prav tedaj na odprtem morju, izgubilo življenje.

Med Srbo in Turčijo je bil sklenjen dogovor za blagovno izmenjavo do višine 60 milijonov švicarskih frankov. V veljavo stopi 1. januarja prihodnjega leta.

Turški predsednik republike je odšel na inšpekcijsko potovanje v Srednjo Anatolijo.

Odposlanstva evropske komisije »Mladina in družina« so v spremstvu pokrajinskega voditelja Falange v Toledo obiskale mesto Toledo in ruševine na gradu Alcazar. Po vrnitvi pa so bila sprejeta v Madridu od oblasti, nakar so se podala v Seviljo.

Romunsko bolgarska komisija za proučevanje zgraditve mostu čez Donavo med Ruščukom in Jurdjevom je zaključila prvo zasedanje in določila prve načrte za izvedbo neposredne zveze med Romunijo in Bolgarijo.

Pastirček

pisal: Jože Tomazic

41.

Župnik ves ganjen sede v svoj stari naslanjač ter potegne pastirčka k sebi, rekoč:

»Ljubi pastirček, le povej mi vse, kaj ti je govoril!«

»Ravno nočoj mi je dejal, da mu naj prinesem jesti le še jutri, potem pa mi bo on dal svoj kruhek in da ga bova skupaj zaužila!«

»To ti je dejal?« se čudi župnik. »Poprosi ga, če smem tudi jaz k njegovemu kruhku.«

42.

Pastirček je to staremu župniku seveda rad obljubil, in ko je naslednje jutro odnesel zajtrk na vrt, je pokleknil pred Križanega ter ga lepo prosil:

»Priatelj moj, ne bodi hud! Snoči sem moral župniku vse povedati!«

»Moj ljubi norček, prav si storil tako. Vstani in nič se ne boj. Povej mi vse!«

Torino je dohitel Livorno

Včeraj so odigrali na italijanskih igriščih 11. kolo državnega nogometnega prvenstva. Kakor je bilo pričakovati so včerajšnje tekme prinesle nekaj nepričakovanih rezultatov in tudi v tabeličnem vrstnem redu se je marsikaj spremenilo.

Izmed iznenadenj naj omenimo najprej tisto, ki ga je doživel doslej vodeči, skoraj nepremagani Livorno. Včerajšnja nedelja je bila zanj že druga zaporedna, ko je moral dati cel izkupiček. Z včerajšnjo izgubljenjo igre so se mu tla pod nogami temeljito zamajala. To tembolj, ker je drugi za njim, Torino, tekmo dobil in zdaj izgleda za prihodnji teden prvenstvena tabelica tako, da imata Livorno in Torino enako število točk. Ali se bo zdaj začel za Livorno čas negativnih rezultatov, kot je to na primer lansko leto doživela Triestina? — Genova je včeraj doživela svoj veliki dan. Premagala je kar s tremi goli razlike Livorno in mu tako iztrgala prvi dve celi točki. Torino je doma zmagal nad Ligurijs, s čimer se je pomaknil v družbo vodečega Livorna. Oba imata, kakor rečeno, enako število točk. — Rimljani pa so včeraj doživeli na svojem igrišču razočaranje. Državni prvak je imel v gosteh Ambrosiano. Še daleč ni pokazal igre državnega prvaka. Nasprotno! Gostje so domačo enajstoroico odpravili z dvema goloma razlike. Roma da za letos že lahko slovo prvemu mestu in ponosnemu naslovu, seveda če se ne bo primerilo še kaj zelo, zelo nepričakovanega. — Tudi drugi rimski klub Lazio, ki je moral na tuje, je doživel poraz. Od Milana je gladko izgubil. — Po nedeljskem porazu, ki ga je Triestina doživela v Torinu, je včeraj spet nadaljevala s svojimi remiji. Na domačih tleh je

imela nevarni Juventus. Igrala je neodločeno. Zanj je to skoraj uspeh.

Torino: Torino : Ligurija 3:1.
Venezia: Venezia : Atalanta 1:1.
Milano: Milano : Lazio 4:1.
Vicenza: Bologna b. : Vicenza 1:0.
Firenza: Fiorentina : Bari 1:0.
Roma: Ambrosiana b. : Roma 3:0.
Genova: Genova b. : Livorno 5:2.
Trieste: Triestina : Juventus 1:1.

Vrstni red po teh tekmah je naslednji: Torino in Livorno 16, Genova in Juventus 13, Bologna, Milano, Ambrosiana, Fiorentina in Lazio 12, Roma in Atalanta 10, Bari 9, Liguria in Triestina 8, Venezia 6, Vicenza 5.

Tekme v B skupini

Pescara: Pescara : Savona 1:0.
Pisa: Pisa : Cremonese 2:1.
Busta Arsizio: Pro Patria : Udinese 3:1.
Novara: Novara : Siena 5:1.
Palermo: Palermo Juv. in Alessandria nista nastopili.
Modena: Modena : Fanfulla 6:2.
Brescia: Brescia : Mater 2:2.
Ancona: Anconitana : Padova 5:0.
Napoli: Spezia : Napoli 2:1.

Vrstni red: Pro Patria in Spezia 16, Pisa in Anconitana 14, Padova in Brescia 13, Modena in Napoli 12, Alessandria, Cremonese in Novara 10, Fanfulla in Mater 9, Palermo Juv., Pescara in Udinese 8, Siena in Savona 7, Alessandria in Palermo še nista odigrala teh tekem.

Korotanec Merala R. se prav tako ni zdel po igri dorasel Poženelu in Strojniku R., a Bogataju je z lepo obrambno igro uspelo odvzeti zmago. Od Hermesovih zastopnikov naj omenimo v prvi vrsti Strojnika R., ki mu je, kot smo že omenili uspelo poraziti Merala R. in v najboljši igri dvoboja ljubljanskega prvaka Bradeška. Bil je najboljši mož Hermes. Z dvema zmagama se je izkazal tudi Poženel: največ je klubu gotovo pripomogel z zmago v odločilni partiji nad Strojnikom A. V njegovi igri pa nismo opazili niti malo kondicije, kar mu bo ob boljši pripravi nasprotnikov gotovo v precejšnji oviro. Tretji Hermez Bogataj je z lepimi udarci prinesel klubu zmago nad Strojnikom A., vendar se nam njegovo igranje proti Merali R., kjer je vodil v tretjem setu 17:8, in igro izgubil, ni zdelo na mestu. O podrobnih izidih naj govore številke. Poženel : Merala 2:0, Strojnik R. : Merala 0:2, Bogataj : Bradeško 1:2, Strojnik R. : Merala 2:0, Poženel : Bradeško 1:2, Bogataj : Strojnik A. 2:0, Strojnik R. : Bradeško 2:1, Bogataj : Merala 1:2; po tej igri je bilo stanje 4:4, v odločilni igri je Poženel premagal Strojnika A. 2:0 (21:17, 21:9).

S tem je skupno stanje še vedno precej v korist Korotana 9:6! Odločilno tretje srečanje obeta biti silno zanimivo, saj se bodo igralci gotovo boljše pripravili!

Istovrstno, ko so se odigrale borbe obeh prvih moštev, je drugo moštvo Korotana zaslužen po razilo drugo moštvo Hermes s 5:1!

Vse kaže, da bo Korotan uredil svoje vrste in s treninogom vrnil igralcem rutino in kondicijo, kakor tudi, ko bo Hermes dobro pripravil svoje najboljšje, da se nam bo v odločilni borbi prikazal ta lepi šport na vse drugačni višini!

Hrvaška : Slovaška 5:2

V soboto sta table-teniški predstavnici Hrvaške in Slovaške odigrali mednarodno tekmo. Tekma je bila v Zagrebu. Na otvoritvi so bili med odličniki tudi slovaški poslanik pri hrvaški vladi in hrvaški športni vodja Zebić. Za hrvaške barve so igrali Crnić, Vogninec in Dolinar. Oba prva sta dala še dosti dobro igro, dočim je Dolinar igral nadvse pričakovano dobro. Od Slovakov pa je bil najboljši mladi Božota, s katerim je imel celo Dolinar precej opravka. To mednarodno srečanje se je končalo z rezultatom 5:2. Lanski srečanj pa sta se končali takole: V Zagrebu so zmagali domačini kar z 9:0, v Bratislavi pa so morali domačini tudi kloniti, in to s prav takšnim rezultatom kot so včeraj igrali v Zagrebu.

Zagreški nogomet

Gradjanski : Hašk 3:2. To je bila najvažnejša tekma v sporedu včeraj odigranih tekem. Šlo je za

Ljubljana

Koledar

Ponedeljek, 14. decembra: Spiridion, škof; Nikazij, škof in mučenec; Evtropija, devica in mučenica; Heron, mučenec; Druz, mučenec.

Lunina sprememba: Prvi krajec 14. decembra ob 18.47. Herschel napoveduje nestancvito vreme, eneg.

Obvestila

Lekarne. Nočno službo imajo lekarne: Bakarčič, Sv. Jakoba trg 9, mr. Ramor, Miklošičeva 20, mr. Murmayer R., Sv. Petra cesta 78.

Razdeljevanje racioniranih živil

Prehranjevalni zavod Visokega komisariata v Ljubljani obvešča vse trgovce z racioniranimi živilom in pekovski obrate, da bo pričnili s 15. t. m. oddajati nakazila za vsa racionirana živila za mesec januar 1943-XXI v Gosposki ulici 12-I po sledečem abecednem redu: torek 15. od A—C, sredo 16 od D—J, četrtek 17. K, petek 18. od L—M, sobota 19. od N—P, ponedeljek 21. od R do S, torek 22. od T—Z, ponedeljek 28. in torek 29. decembra peki.

Katehetskno društvo bo imelo v ponedeljek 28. decembra 1942 svoj redni letni občni zbor ob 5 popoldne v društvenem prostoru v stolnem župnišču s sledečim sporedom: 1. volitve predsednika, 2. poročila odborov, 3. slučajnosti. — Člani Katehetskega društva vabljani! — Odbor.

Državna ženska obrtna šola na tehniški srednji šoli v Ljubljani prične s poukom 15. decembra ob 8. Navedenga dne naj se zberejo učence v učilnicah ženske obrtne šole (vhod Gorupova ulica 10, prilije, desno).

Križanske moške kongregacije vabimo, da se v obilnem številu udeležijo zadušnega opravila, ki bo za pokojnega bivšega družbenega voditelja-mučenika p. Norberta Klementa v torek ob pol sedmih zjutraj v križanski cerkvi. Sobotarje, molimo zanj in darujemo za njegov dušni blagor sv. obhajilo!

Najdena je bila denarnica. Kdor jo je izgubil, naj se zgasi v upravi našega lista, Kopitarjeva ulica.

Ljubljansko gledališče

DRAMA:

Ponedeljek 14. decembra: Zaprti.
Torek, 15. decembra ob 16.30: »Primer dr. Hirna«.
Red Torek
Sreda, 16. decembra ob 16.30: »Gradbenik Solnes«.
Red A
Četrtek, 17. decembra ob 16.30: »Oče«. Premiera.
Red Premierski.
Petek, 18. decembra ob 15: »Večno mlada Saloma«.
Izven. Zelo znižane cene od 10 lir navzdol.

OPERA:

Ponedeljek, 14. decembra: Zaprti.
Torek, 15. decembra ob 16: »Slepa miš«. Red B.
Sreda, 16. decembra ob 16: »Thais«. Red Sreda.
Četrtek, 17. decembra ob 16: »Gasparone«. Opera.
Red Četrtek.
Petek, 18. decembra ob 17.30: Vokalni in instrumentalni koncert v korist Združenja gledaliških igralcev.

Dejak Tone

Ribnica, 14. decembra.

Na pokopališču v Hrovači pri Ribnici so se včeraj popoldne spet zbrali Ribničani in okoličani, da se poslove od človeka, katerega je božja poslanka vzela k sebi, da bo živel boljše življenje. V grob so položili 23 letnega posestniškega sina Dejaka Toneta iz Spodnjih Laz. Volja božja je bila, da ga je Gospod poklical k Sebi in da leži v domači rodni grudi.

Dejakova družina je izgubila s Tonetom pridnega člana, fantje pa dobrega prijatelja in družabnika. Tone je bil vzoren katoliški fant, poln idealizma in volje do dela. Hudo prizadeti družini in sorodnikom izrekamo ob izgubi iskreno sožalje!

prvenstvo Zagreba, Hašk je moral nastopiti s tremi rezervami. Obe moštvi sta predvedli lepo igro.

Ferraria : Zet 3:0, Konkordija : Železnikar 1:0. Odločilni gol je padel šele v zadnjih minutah. Vrstni red za prvenstvo Zagreba je zdaj tak: Konkordija 12, Gradjanski 10, Litanin 8, Hašk 6, Ferrara 5, Železnikar 4. Redarstveni 3 in Zet 2.

Hrvaško mladinsko nogometno zastopstvo bo v kratkem odšlo na gostovanje v Padovo, kjer se bodo pomerili z italijansko nogometno mladino. Hrvti bodo lahko postavili močno enajstoroico, saj večina od igralcev že itak igra v prvorazrednih zagrebskih moštvih.

Hrvaška drsna zveza je imela pretekli teden sejo, na kateri je bilo govora o letošnjih prvenstvenih hokejskih tekmah. Le trije klubi iz vse države so se prijavili za prvenstvene tekme. Zveza je sklenila, da bi najprej izvedla pokalne tekme, potem pa šele prvenstvene.

Peter je obstal in boječe pričakoval, kaj bo brat hudega ukrenil. In res mu je Jakob, ki ga je srepo zrl v oči, z odznanimi besedami dejal:

»Nočem, da bi ti zasledoval Luizo!«

Ubogemu šepavcu se je zazdelo, da se je nebo povežnilo nanj. Znova je slišal glas svojega brata, ki je ponavljal:

»Nočem več, da bi ti zasledoval Luizo...«

Nočem, da bi ti še kdaj mislil nanjo... To ni grizljaj zate!

Tedaj pa se je nesrečnik postavil po robu tej krivici in tej krvočelnosti, odločno pogledal brata v lice in mu dejal, da bo vedno in vselej ljubil gospodično Luizo.

Jakob je zardel, pograbil z močnima rokama ubogo šibko telesce, ga tresčil na tla in ga zverinsko premlatil.

Ko pa je videl, da se mu brat ne upa več upirati in odgovarjati, da bo še vedno ljubil Luizo, in ko sta bili mati in Luiza že daleč proč, je še enkrat brnil nesrečnika, ki se je bil komaj postavil na noge, potem pa stopil za ženskama.

Peter je nekaj časa skoro brezumen ležal na tleh, potem pa se je znašel in se takoj pobral.

Pravi, da ne bo smel nič več hoditi za Luizo... da ne bo smel več misliti na Luizo...

Dve debeli solzi sta pritekli iz oči nesrečnika, ki je šepajoč odkravljal proti vogalu stebrišča, koder je bil odložil svojo torbico.

Kmalu nato se je oglasil skozi molk belih čest tresoč glas: »Brusim nože... škarje, brusim...«

Včerajšnji dvoboj je odločil Hermes v svojo korist

Včeraj sta se sestali v dvorani hotela Miklič moštvi zgoraj imenovanih sekcij, v katerih so nastopili naši najboljši igralci. Na turnir je prišlo pogledat »elito« našega table-tenisa okrog 150 gledalcev, od katerih pa so nestrokovnjaki v presojanju igre z belo žogico odšli morda malo razočarani. Pričakovane lepe borbe so skoraj vse izostale zaradi slabe priprave predvsem Korotanovih igralcev. Po prvem srečanju, ki ga je Korotan odločil v svojo korist z visokim rezultatom 5:1, prav gotovo ni bilo mnogo takih, ki bi pričakovali v tem revanžu njegov poraz, čeprav se je medtem Hermes znatno okrepil z »novo močjo« — Poženelom. Vendar se zdi, da je prav ta precej pripomogel k včerajšnjemu izidu.

Barve Korotana so zastopali: letošnji ljubljanski prvak Bradeško Stanko, Strojnik Aleš in Me-

rala R. Njim v bran so se postavili Hermezani: Strojnik R. Poženel in Bogataj.

Forma, ki so jo pokazali posamezni igralci, bi se dala oceniti takole: Kljub temu da je imel Korotan najboljšo moč v Bradešku, je ta pokazal včeraj več kot podpoprečno znanje. Njegova napadalna igra je to pot skoraj popolnoma odpravila. Kljub slabši igri v nasprotnikih Bogataju in Poženelu ni našel resnih nasprotnikov, tem trije vrste in s treninogom vrnil igralcem rutino in kondicijo, kakor tudi, ko bo Hermes dobro pripravil svoje najboljšje, da se nam bo v odločilni borbi prikazal ta lepi šport na vse drugačni višini!

A D'ENNERY:

DVE SIROTI

Bili so Mareš, njegov pomočnik in prijatelj Picard. Slednji se je bil že odločil, da ne bo več ostal v službi pri vitez, ko je nepričakovano slišal od načelnika policije, da ima vitez neko ljubico in da je imel dvoboj z de Presle-son, je sklenil ostati na svojem mestu in odkriti skrivnost tiste »golobice«.

Ker pa sam ne bi zmogetel naloge in ker je vedel, da je bila gostilna na trgu Saint Suplice shajališče Mareševih agentov, se je namenil tjakaj.

»Dragi gospod Picard, vi potrebujete našo pomoč. Jaz vas ne bom pustil na cedilu.«

Picard ga je hvaležno pogledal. Frochardova in njen sin sta ravno mislila oditi, ko je starka nenadoma ujela neko besedo, katera je zbudila njeno pozornost.

»Gotovo,« je dejal Mareš strežaju, »vitez de Vaudrey ves dan teka po Parizu, da bi izsledil slepo deklet.«

Beračica je pogledala svojega sina in oba sta se vsedla nazaj za mizo. Toda njuno pričakovanje, da bošta ujela na ušesa še kaj takega, kar ju je zanimalo, se ni izpolnilo. Oni trije so odšli.

Jakob je z roko ustavil mater, ki je hotela stopiti za njimi in ji dejal s hrupnim glasom:

»Potrebno je, da mala ne bo več prihajala v te dele mesta.«

Med tem pa je Luiza na cerkvenih stopnicah kar naprej pela svojo oložno pesem.

Grofica Diana de Linieres je izstopila pri glavnih vratih in poklicala nosilnico. Medtem ko je čakala, je na njeno uho prispel drobn in šibki glas deklice, ki je prepevala.

Ker je imela vedno sočutno srce za vse trpeče ljudi, se je približala nesrečni beračici in jo pozorno motrila.

Ta tako lepa deklica je prebudila v njej običajne misli, ki so izvirale in se spet povračale na isto točko: na njeno hčerko!

»Uboga deklica, nič ne vidite?«

Luiza se je zdržnila ob tem sladkem glasu, se obrnila proti grofici in odgovorila:

»Gospa, slepa sem.«

»Oh, kakšna nesrečnica!«

Ta sočustvovalni glas je dirnil siroto. Doumela je, da se ta gospa zanima zanjo in spet je vzniknilo novo upanje... upanje, da bo pobegnila iz zlobnih rok stare beračice... in če ne bi tedaj stara Frochardova stopila iz krčme, bi se znašli to upanje spremenilo v stvarnost in še isti večer bi slepa sirota počivala v

gostoljubnem domu, v dobrem varstvu in tudi dobro oskrbovana.

Toda starka je videla, da se je odlična gospa približala slepemu dekletu in zato se je na vso moč podvživala, ker se je nadejala dobrega dohodka.

Grofica je začela izpraševati Luizo.

»Imate družino... imate mater?«

Slepa deklica je začutila, da ji je kri planila v glavo silneje kakor kdaj koli. Le ena beseda, ena sama beseda, in že bi se ji dobro godilo. Njena usta so se že odprla, da bi izustila tisto besedico, ko sta jo dva železna preta prišla za roko tako močno, da jo je zabolelo.

Frochardova je prišla rayno o pravem času in ni hotela prepuštit besede Luizi.

»Moja dobra gospa, gotovo je, da ima uboga mala svojo mater... saj je najmanjša izmed šestih otrok.«

»Ah, vi ste njena mati?... Zdi se mi, da je revica zelo slaba.«

»Mraz je, draga gospa, in miloščina, ki jo dajejo mimoidoči, nam bo dala možnost, da se bomo okrepčali in ogreli, ko bomo doma, mar ne?«

Obrnila se je proti slepi deklici in jo še bolj stisnila za roko. Revica, ki je komaj potlačila krik od bolečine, ki ji je bil že na jeziku, je povescila glavo in odgovorila:

»Da... da...!«

Diana, ki je bila zmedena in ni mogla razumeti sožitja, ki jo je prišlo ob pogledu na deklico, je potegnila iz torbice zlatnik in ga vtaknila v Luizino roko ter rekla:

»Dajte ga materi, draga... in molite zame.«

Uspešno delo »Podpornih oddelkov GIL-a« v Genovi

Nov dokaz, kako enodušno in vzajemno zna italijanski narod odgovarjati na angleške letalske napade

Genova, 14. decembra. s. Po zadnjih letalskih napadih, s katerimi so Angleži stresli svojo jezo nad genovsko civilno prebivalstvo, so nastopili v sporazumu s oblastmi »Podporni oddelki GIL-a« s svojim zelo pomembnim delovanjem. Takšni oddelki so obstojali že prej pri vseh poveljstvih tamkajšnjega GIL-a.

»Podporni oddelki GIL-a, v katerih so sami fašisti-prostovoljci, so se izkazali zelo navdušene pri podpiranju tistih, ki so bili prizadeti po letalskih napadih in pri odstranjevanju razvalin. Te dni so bili stalno na delu. Njihovo udejstvovanje se je uspešno postavilo ob stran celotnim ukrepom, ki jih je Zveza bojovniških fašistov takoj izvedla na vseh področjih, da bi rešila razna prečja vprašanja. Takoj so uredili prenočišča, urade za začasno izselitev prebivalstva in prostore, kjer nudijo ljudem zdravniško pomoč. Vse to se je zgodilo v sporazumu s preleturo in po prizadevanju Zveze bojovniških fašistov, ki prizadevajo družinam nudijo takojšno in učinkovito pomoč, se zanima za vsakega posameznika in kar najhitreje skuša pomagati, kjer je pomoč nujno potrebna. Vsi sloji so poklicani, da dajejo svoj prispevek pri tem delu

s pomočjo Zveze fašistov in v sporazumu z upravnimi oblastmi, in temu klicu so se tudi vsi odzvali.

Glavni tajnik se je razgovarjal z vsemi zdravniki, ki so vpisani v zdravniškem seznamu, ter jim dal primerna navodila, da bi bila v potrebi zagotovljena najuspešnejša pomoč. V preteklih dneh so se lotili posebnih ukrepov za šolsko mladino in otroke. Zvezno poveljstvo GIL-a je v sporazumu s šolskim nadzorstvom uredilo šole v krajih, ki so jih izpraznili, veliko skupino otrok tistih, ki so bili po bombardiranjih prizadeti, pa so poslali v Ferraro, kjer so številne družine izrazile željo, da bi jih sprejele in jim nudile gostoljubje do konca vojne. Več drugih skupin otrok pa so sprejeli v GIL-u in pri družinah bližnjih okrajev. Zvezni uradi delujejo stalno podnevi in ponoči, tako da lahko vsak dobi takojšnjo pomoč v Domu fašistov. Višji uradniki se vrstijo pri delu, pomagajo pa jim tovariši, ki so se prostovoljno prijavili, da bi se tako zagotovilo stalno vneto delovanje, ki v dejanju dokazuje, s kako enodušnim poletom vzajemnosti zna narod odgovarjati na sovražniške napade.

Presenetljiv govor sina angleškega ministra za Indijo po nemškem radiu na svoje rojake v domovini:

Amerika bi rada pohrustala Nemčijo za predjed, Anglijo pa za dodatek

Iz Berlina poročajo: Sin angleškega ministra za Indijo, Amery, ki se je mudil v južni Franciji, je pred kratkim prišel v Nemčijo. Tu je večkrat po nemškem radiu govoril svojim rojakom v domovini. V svojem zadnjem govoru je zlasti nastopil proti naziranjem, da se morajo Angleži boriti za »vzpostavitev ravnotežja med evropskimi državami«.

»S spletkami, denarjem in slednjič celo z vojno se je sicer posrečilo,« je dejal Amery, »držati Evropo v takšnem stanju, ki je precej podobno ravnotežju, čeprav ne čisto enako, kakaj to, kar so Angleži dosegli, je bilo stanje medsebojnega neupanja med različnimi evropskimi narodi. Ko pa so ti narodi spoznali, da jim groze ali da se jim priljujejo, da bi jih pridobili kot prijatelje ali sovražnike za politično igro, so jih začeli sovražiti, in posledica tega je bila, da so se lepega dne narodi strnili, da pobijejo tistega, ki je vladal na račun njihove nevednosti.«

Amery je potem govoril o številnih človeških žrtvah in o revščini, ki jo je takšna angleška politika prinesla v Evropo, medtem ko so na drugi strani gotovi ljudje kopičili premoženje, ko so dobavljali potrebne stvari ne samo za angleško, pač pa tudi za številne evropske vojske. Judovsko med-

narodna klika je z angleško pomočjo dobila oblast nad vso Evropo, »dokler niso največji evropski narodi očistili pretežnega dela evropske celine.«

Amery je potem govoril še o Amerikancih, ki so Evropejce pogнали v vojno in pustili Anglijo, da se je dve leti sama vojskovala. To so storili »v praznem in zločinskem upanju, da bosta ta Amerika in njen prijatelj Stalin dobila na krožnik kot predjed Nemčijo, za priboljšek h kosilu pa Anglijo.«

Na koncu svojega govora se Amery obrača na svoje rojake s prošnjo, naj vendar spoznajo svojo zmožnost. »Človek nerad prizna,« je dejal, »da je butec, a v tem spoznanju je tudi največja korajža, ki jo človek more pokazati.«

Angleški lord napoveduje dolgo vojno

Lisbona, 11. dec. s. Lord Cranborne je imel v Londonu govor, v katerem je dejal, da »ni nobene razpoke v sovražniški morali, kar vse daje povoda za pričakovanje, da bo vojna dolga.«

V Podstadamu pri Berlinu je zaradi srčne kapi umrl drugi sin bivšega nemškega cesarja knez Eitel Friderik Pruski. Star je bil 60 let.

Madžarska je izdala nove bankovce po 20 pengő, ki nosijo datum dne 15. januarja 1941.

Silen požar je uničil največji kino v Rumuniji v Bukarešti, katerega gasilci niso mogli pogasiti in cenijo škodo na več deset milijonov levov.

Na bojišču v Severni Afriki je našel smrt podpolkovnik Claus baron Hardenberg, poveljnik nekega nemškega polka oklepnih grenadirjev. Odlikovan je bil z viteškim križem reda železnega križa.

Zaradi pomanjkanja delovne sile se Avstralija bori z velikimi težavami. Čeprav so sprejeli na delo ženske, vendar mnogo obratov ne more delovati v redu. Po poročilih iz Cambere bodo morali na delo ponekod sprejeti tudi slepe, ker moške delovne sile preveč primanjkuje.

Po čudežnem naključju se je rešila smrti skupina brazilskih častnikov, ki se je vračala z obiska v Angliji. Na poti v New York je bila njihova ladja torpedirana, a se ni potopila.

HENRIK SIENKIEWICZ

ROMAN V SLIKAH

141.
»A tako,« je rekel Petronij. »Apostol Peter! Proti temu dokazu ni ugovora. Dovolj samo se vprašanje, ali si že kristjan?«
»Ne še. Pavel pojde z mano v Antium, da mi razloži Kristusov nauk, potem bom sprejel krst. Ni res, kar si dejal ti, da so kristjani sovražniki življenja. Na stotisoče jih je v Rimu, v Italiji, v Aziji, v Grčiji. Kristjani so v vseh slojih, celo v cesarski palači. Ta nauk si bo osvojil ves svet in samo on ga lahko prenosi. Ne skomiguj, kakaj čez mesec ali leto dni bi se utegnil spreobrniti še ti.«

Petronij se je tej misli nasmešnil, tedaj pa je prišla Eunika in umolknila sta. Sedli so za mizo, obstopili so jih godci s citrami in začela se je vesela gostija.

142
Ko sta Petronij in Eunika odšla, je Vinicijs v knjižnici napisal Ligiji pismo, ki je pravilo. »Ko boš, o boginja, odprla zale oči, naj Ti to pismo reče dobro jutro. Zato Ti pišem noč, dasi Te bom jutri videl. Danes je zame dan veselja in zato sem dal nagrado sužnjem. Jutri jim bom povedal, naj se Tebi zahvalijo za prostost, da bodo povečevali Tvoje ime. Zato se pa sam izročam v sužnost Tebi in sreči.«

Cesar pojde pojutrnjem v Antium in moram ga spremljati. Naj bo prekleto in v njegova pot. Toda če želiš, da naj ne grem, mi napiši samo besedo.

Pozdravljam Te, o boginja, in objemam Tvoje noge. Ne srdi se, da Ti pravim boginja, toda za zdaj še ne znam drugače. Pozdravljam Te iz Tvoje bodoče hiše in iz vse duše.

Amerika bo imela prihodnje leto samo 65 milijonov funtov čaja na razpolago, kar pomeni, da se bo morala civilna potroša škrtiti za 35%, ker je odpadel dovoz čaja iz Birme in Holandske Indije.

V Bolgariji so uvedli enoten delovni čas za vse javne urade. Med osemurnim delovnim časom imajo 30 minut odmora, pri 7 urnem za 15 minut. Če se pa delovni čas zmanjša, se plače ne smejo odtegniti.

Od kdaj pozdravljamo zastave

Danes je že povsod na svetu v navadi, da pozdravljajo državno zastavo in zastave vojaških oddelkov, malo pa je znano, kdaj se je ta navada tveljavila. Napoleon Bonaparte je kot »Prvi konzul francoske republike« (1799—1804) priredil v Parizu na »Place de l'Etoile« veliko parado, pri kateri so v sprevodu nosili številne zastave tistih vojaških oddelkov, ki so se bili pravkar vrnili z bojišč. »Ko so nesli vse razcefrane bojne zastave,« piše nek očividec, »neme priče številnih zmag, mimo ogromnih množic ljudstva, se je Napoleon od ganotja nehote odkril in potem ves čas gologlav gledal veličastni in ganljiv sprevod. Od tedaj, pravijo, je v navadi, pozdravljati zastave. Pozneje so kmalu tudi s posebnimi zakonskimi določbami odredili, da je zastavam, bodisi državnim ali vojaškim, treba izkazovati primerno čast in jih pozdravljati. In ta navada velja danes še bolj kakor pa je veljala v prvih časih. Uvedli so tudi stroge kazni za tiste, ki ne bi hoteli pozdravljati zastav, zlasti bojnih.

V deželi piramid

Kakšna je mesečna noč pri piramidah v resnici

»Ne, spoštovana gospa, verjemite mi, to so zoprni ljudje. Živijo kakor krti, puščavniško in daleč od sveta. Kopljejo nepotrebne jame, v katere sem neprestano padal. Pred jame pa postavljajo napise, ki niso razsvetljeni ponoči, tako da sem se udaril ob drogove, ko sem splezal iz jame. Egiptovska vlada jih uporablja kakor svinje za iskanje gomolk. Včasih najdejo tucat skarabejev ali celo košček mumije; takoj pride uradnik in zapleni plen za egiptovski muzej.«

Toda vsak teh krivov misli, da bo ravno on in nihče drugi našel novega Tut-ank-amona, njegov sosed pa ničesar. Dokler rišejo samo en meter globoko, naj že bo, kajti pesek je čisto mehek. Toda naenkrat sem padel tri metre globoko in ravno na križ; to strahovito boli. Klical sem na pomoč, nakar je prišel nek resen mož znanosti. Kakor sem spoznal po govorici, v kateri me je zmerjal s »krvavim zločincem«, je bil nek ameriški egiptolog. Pri Bogu, ko je prižgal vžigalico, sem opazil, da je imel v eni roki samokres. Sicer name ni streljal, ko je spoznal, da nisem francoski profesor, ki je poleg njega tudi iskal Tut-ank-amona. Ko je to ugošvil, je bil čisto prijazen, mi je pomagal iz jame in mi celo ponudil svojo steklenico z whiskyjem. Jaz nisem imel prav nobenega strahu in sem ostal pri njem tako dolgo, da je bila steklenica prazna. Poslovala sva se kakor prijatelja.

Ko sem se splazil iz njegovega šotora, v katerem je ameriški egiptolog kakor pes v svoji kolibi prežal vsako noč na svoj grob, glej, tedaj se je prikazal na nebu srebrn mesec in osvetlil razvaline. Moral bi biti zares lirski, da bi mogel opisati to prekrasno sliko.

Pokoren Vašemu naročilu sem začel iskati sfingo. Toda, ali je bila kriva fantastična mesečina, ki me je varala, ali je kriv whisky, vedno in vedno sem prišel do nepravilne piramide. Neprestano sem zamenjavati tri velike piramide in namesto šestih majhnih sem jih videl najmanj dvanaest. Nekaj časa sta mi sledila dva egiptovska stražnika, ki pazita na viteški arabski narod, da morda ne od ukradel piramide.

Ko sem se že petič opotekel mimo Keopsove piramide, me srečal nek plemeniti Arabec, ki je stikal za ostanki izletnikov. Arabec se je zelo razveselil, da me je lahko posadil na kamelo in me spremljal do avtomobilskega postajališča. Svojih deset piastrov je mož pošteno zaslužil, kajti zelo je moral paziti, da se me žival ni otresla.

Ponavljam: pogled na piramide v mesečini bo ostal vsakomur nepozaben!...

»Z izjemo zadnjega stavka,« je rekla lepa gospa, ki je s svojim sanjivim pogledom opazovala puščavo, kjer se je začelo temniti, »z izjemo zadnjega stavka je Vaš opis malo romantičen.«

»Pokazali ste odličen in kritičen okus, milostljiva gospa,« sem jo pohvalil, »prav ta zadnji stavek sem prepisal iz vodnika za tujce.«

V arabski puščavi

Shellal.

»Reglak! — Reglak!«
Ko postanejo tla brez poti, začne klicati voditelj karavane in mi ponavljamo enoglasno za njim:
»Reglak! — Reglak! — (Noge! — Noge!)«
Kamelo, ki z vzvišeno odsotnostjo zija v prazno, je treba opozoriti, naj dviga svoje noge čez kamne.
»Reglak! — Reglak!«

Pet ur dolgo je to edina beseda v popolni tišini in samoti. Bišarini, ki nas vodijo, so molčeči, previdni in zadržani ljudje. Šotori iz plahit, kjer čakajo nanje njihove žene, so še osem dni poti daleč v kamenitih puščavskih dolinah pri revnih studenih, ki dajejo dovolj vode za ljudi in kamele ter premalo, da bi mogla obroditi zelenica. Bišarini so neprestano na poti med svojimi šotori in med Nilovim Kataraktom pri Assuanu, vodijo na jesen znamenite bele kamele, ki jih sami redijo (pred kratkim so jih kupili Italijani celo čredo in so jih odpeljali v Tripolis), prevažajo lesen premog od Rdečega morja v nubijsko Nilovo delto in od tam črno bombaževino za svoje obleke, ki so kakor srace in prinašajo srebrne prstane, ki si jih njihove žene obesimo skozi desno nosnico. Ti črni fantje so lepi in miščasti; vsak ima za pasom v nožnici iz kačje kože dolg nož. Njihove žene so krepke, visoke in vitke; delajo malo in porabijo pol dneva zato, da spletajo svoje kodrate lase v veliko število tenkih nočnih kitic, ki jih imajo nabrane okoli glave in ki morajo biti brezpogojno vse enako velike. Tako ima vsaka uš enako stanovanje.

Bišarini so posebne vrste ljudje, niti Arabci niti črnici, ampak zmes obojega. Svojih prastarih navad se drže z brezkompromisno strogostjo. Še vedno molijo — čeprav so po imenu Mohamedanci — k svojim majhnim lesenim hišnim bogovom, še vedno zaničujejo zidane kočje in žive v svojih šotorih, ki so napravljeni iz plahit ali iz kož. Edino, kar zahtevajo od svojega »stanovanja«, je varstvo pred soncem.

Kdor hoče potovati skozi deželo Bišarinov napravi prav, da jih vzame kot vodnike in da si najame njihove kamele. Bišarini ne cenijo ušev, od katerih nimajo koristi.

Voditelj ustavi karavano s kretinjo roke: čas je za jesti. Med tem ko mi Evropejci jemljemo iz svojih torb na sedlu meso, bel kruh in steklenice s prečiščeno vodo, se Bišarini drže svojih mehurjev za zaježje. Opotekaje se dvignejo visoko živali pokouci in počasi korakajo v gosjem redu naprej.

V puščavi ne potujete hitro, kajti kamela nerada teče in kadar teče, teče zelo kratko hitro. Trideset kilometrov na dan je že dolga pot. Povprečno ne prepotujete niti toliko.

Toda kljub počasnemu potovanju arabska puščava ni enolična. Pesek se menjava s skalami, in skale neprestano menjajo svoje oblike ter svojo barvo. Tu vidite gladek črn granit, nato rdeči apnenec, mnogo kremenastih skal, ki se srebrno svetlikajo, nato kose mlečnega alabastra in med njimi kresilne kamne in rjavo rdeči kršec. Med kamenjem često leže zelena in rumena jabolka kolokvint. To je svojevrsten sadež, čigar sivo stebelce se komaj drži puščavskih tal in ki vseeno uspe pritegniti moč iz suhega puščavskega zraka. Tenek, tanin vsebujoč sadje ni užiten. Niti kamela se ga ne pritakne. Vendar pa cenijo ta sadež kot strojno sredstvo za mehurje za vodo iz kozjega usnja. Skromen sok nezrelega sadeža služi tudi za tekočino proti ušem.

»Reglak! — Reglak!«

Kakor bomo pridemo na kako višino, vidimo v čistem ozračju vse okamenelo morje valov gričevja tako jasno, da je mogoče na več kilometrov daleč razločiti vsako skalo in vsak prepad.

»Reglak! — Reglak!«

Počasi se spuščajo kamele v neko drugo dolino. V prijetnem zibanju njihovega koraka sem na visokem sedlu zadržal z nogami, prekrižanimi na kamelinem vratu in sem v polspanju mrmljal:

»Reglak! — Reglak!«